

عنوان مقاله:

معناشناسی صفات الهی از دیدگاه علامه طباطبایی رحمهالله و آیت الله ملکی میانجی رحمهالله (نظریه اشتراک معنوی و لفظی)

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی علامه سید محمد حسین طباطبایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

عذرا شهریاری رنجبر - ارشد علوم حدیث گرایش کلام و عقاید اسلامی دانشگاه علوم حدیث

خلاصه مقاله:

معناشناسی صفات الهی، به عنوان یکی از محوری ترین مباحث معرفت شناسی، از این سخن می گوید که آیا همان معنایی که از صفات مخلوقات به دست می آید را، می توان به ذات اقدس اله نیز منتسب نمود یا اینکه هیچ گونه مشابهتی میان معنای صفات الهی و صفات انسانی وجود ندارد؟ برای فهم دقیق این مطلب به بررسی آرای علامه طباطبایی رحمه الله و آیت الله ملکی میانجی رحمهالله پرداخته شده است. از آن جا که علامه طباطبایی رحمه الله به عنوان یک متفکر و متکلم و طلایه دار مکتب نو صدرایی هستند و آیت الله ملکی میانجی رحمهالله نیز به عنوان یکی از اندیشمندان مکتب تفکیک می باشند، بررسی و بحث پیرامون آرای این دو بزرگوار می تواند فهم بهتری از آیات و روایات پیرامون صفات الهی و شناخت آن، به جامعه علمی عطا می کند. دیدگاه کلامی علامه طباطبایی رحمه الله پیرامون معناشناسی صفات الهی، بر اساس مبانی حکمت متعالیه - بانکیه بر اصول اصالت وجود و تشکیک وجود - مبتنی بر نظریه «اشتراک معنوی و تشکیک وجودی» بوده و امکان شناخت صفات الهی را از جانب عقل و به صورت ایجابی امکان پذیر می داند. آیت الله ملکی میانجی رحمهالله ضمن تاکید بر اصول مکتب تفکیک، شناخت خداوند را منحصر در معرفت فطری دانسته و ضمن تاکید بر عدم کارایی عقل در این خصوص به «اشتراک لفظی» معتقد گشته اند. بررسی تحلیلی توصیفی دیدگاه این دو شخصیت موضوع این مقاله می باشد. حیطه بررسی آن نیز محدود به کتب این دو بزرگوار است. از نظر اساتید و همفکران ایشان در صورت لزوم برای تبیین بیشتر بهره برده شده است.

کلمات کلیدی:

اشتراک لفظی، اشتراک معنوی، معناشناسی، مقام معنا، مقام مصداق، معرفت فطری، شناخت عقلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052645>

